ΕΤΟΣ Δ'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ . . . . . Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 1 ἢ Δολλάρια 3

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

Ταχυδρ. καὶ τηλ. Διεύθυνσις : «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»
Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς) Ἀθῆναι

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : Στοὰ Πάππου—Ἀθῆναι.

ΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΑΤΑΧΘΟΝΙΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΥΠΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΣ, ΕΚΛΟΓΙΚΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η ΚΥΘ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΕΜΙΧΘΗ ΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΥΤΟΧΡΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ

Ἐκλεκτὸς τῆς «Κυθηραϊκῆς» φίλος, κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μεσοδημότης», μᾶς ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ἄρθρον, ἡμῖν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν.

Μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως ,τὰ μᾶλλα δικαιολογημένης, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ κ. Π. Τσιτσίλιος, ἐκπληρῶν πλαιόν του πόθον, προσπαθεῖ καὶ παντοίων μέσων νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δικαστικήν, διοικητικὴν καὶ πολιτικὴν τῶν Κυθήρων ὑπαγωγὴν εἰς τὸν Πειραιά, ἐκμεταλλευόμενος πρὸς τοῦτο καὶ τὴν βουλευτικήν του ἰδιότητα.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν κύριον αὐτόν, δικηγόρον τὸ ἐπάγγελμα, τὸ πρᾶγμα δικαιολογεῖται, ἐφόσον οὕτω ἐλπίζει σταθερῶς, ὡς λέγουν τὰ κακὰ στόματα, εἰς τὴν εὕρεσιν ἐργασιῶν διὰ τὸ γραφεῖόν του καὶ τὴν ἐπιμερίδα του.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μὲ ἐκπλήττει, συμπολῖται, εἶνε αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας ὁ κύριος αὐτὸς μετέρχεται προσπαθῶν ν' ἀποκτήσῃ ἐπιτηδείως τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐδῶ Κυθηραϊκῶν ὀργανώσεων, ὅπως διὰ ψηφίσματος ζητηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ τῶν βλέψεών των πραγμάτωσις.

Συγκεκριμένως πληροφορούμεθα ὅτι, προσελθὼν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ἐν Ἀθήναις «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ἐπέδωκε πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου δικηγόρον κ. Γεώργιον Στρατηγὸν δακτυλογραφημένον ψήφισμα, ἀξιῶν τὴν ἐντὸς τῆς ἑσπέρας ὑπογραφήν του παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Ἀντωνίου Λεβούνη.

Εὐτυχῶς ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Στρατηγός, ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τοιοῦτον τι ἄνευ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ μᾶλλον ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς τῶν μελῶν Συνελεύσεως τῆς μόνης ἁρμοδίας ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος.

Ἀντιθέτως ὅμως, ὁ Πρόεδρος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς δικηγόρος κ. Διονύσιος Πετροχείλος, τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα καθ' ὃ δι δικηγόρου, ταυτίζονται ἀπολύτως μετὰ τοῦ κ. Τσιτσίλιου, παρὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς ἧς προΐσταται Ἀδελφότητος ρητῶς ἀπαγορεύον τὴν ἀνάμειξιν τοῦ Σωματείου εἰς ζητήματα πολιτικῆς φύσεως καὶ ἐν γένει ἐξαρχόμενα τοῦ περὶ ἀλληλοβοηθείας τῶν μελῶν του, ἀποκλειστικοῦ προορισμοῦ του, οὐ μόνον συνέταξε σχετικὸν ψήφισμα, ἀλλὰ καὶ συγκροτήσας ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ. κ. Θεόδωρον Τζέντζον, Σταμ. Καψάνην, Μην. Τζωρτζόπουλον, Ιων. Μαλάνον, Ἀλκ. Ἀλκανέον, Γεώργιον Χαρχαλάκην καὶ Νικ. Καστρίσιον χωρὶς νὰ καλέσῃ γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν καὶ ζητήσῃ τὴν γνώμην της, μετέδοσαν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ συνηγόρησε προφορικῶς ὑπὲρ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν Κυθήρων «ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς Πειραιά».

Μακρὰν τοῦ νὰ θελήσω νὰ χαρακτηρίσω ὅπως πρέπει τὴν ἄστοχον αὐτὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Προέδρου, ἔρχομαι νὰ δικαιολογήσω τὴν ἀγανάκτησιν τῶν συμπολιτῶν διὰ τὴν ἣν ἐτήρησε στάσιν καὶ νὰ τονίσω ὅτι μετὰ τὴν τοιαύτην ἔξω τοῦ καταστατικοῦ ἐνέργειάν του ἔπαυσε πλέον ὑφισταμένη ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς.

Δυστυχῶς δὲ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν αἱ ἀσύγγνωστοι ἐνέργειαι τοῦ Προέδρου της τὴν ἔφερον εἰς διάλυσιν, ἡ ὁποία τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ εἶνε σφαλῶς ὁριστική.

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΧΘΟΥΝ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ», ὡς μέχρι τοῦδε ἔχω ἀντιληφθῇ, ἔχουσα τὴν ἀρχὴν νὰ ἐξετάζῃ πᾶσαν γνώμην συνδεομένην μὲ τὰ ζητήματα τῆς νήσου μας καὶ νὰ ἐξονυχίζῃ ταῦτα καλῶς, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον της ἄρθρον τοῦ τακτικοῦ καὶ γνωρίτου συνεργάτου της δικηγόρου κ. Γρηγορίου Κασιμάτη, ὑπὲρ τῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπαγωγῆς τῶν Κυθήρων εἰς Πειραιά.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ κ. Κασιμάτης μὲ πολλὰ καὶ διάφορα ἐπιχειρήματα ὑπεστήριξε τὴν ὑπαγωγήν μας εἰς Πειραιά. Ἐγὼ ὅμως καὶ πολλοὶ ἄλλοι διαφωνοῦμεν πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Γρ. Κασιμάτη, ἔχομεν δὲ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἡ παρατεινομένη τῆς δικαστικῆς τῶν Κυθήρων ὑπαγωγῆς εἰς Γύθειον, εἶνε ἡ μόνη ἐξυπηρετοῦσα τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων διότι.

1ον. Εἶνε πολὺ πλησιέστερον τὸ Γύθειον συγκοινωνιακῶς ὅπως ὑποστηρίζει ἄλλως τε καὶ ὁ κ. Κασιμάτης καὶ φυσικῶς τὸ ταξείδιον καὶ εὐθηνότερον καὶ ὀλιγώτερον ἐπίπονον.

2ον. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων πολὺ ἐγκαιροτέρα καὶ συντομωτέρα διότι, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ Γυθείου ἔχουν πολὺ ὀλιγωτέρας ὑποθέσεις ἢ αἱ τοῦ Πειραιῶς καὶ συναπῶς εἰς Πειραιᾶ ὑπάρχει ἡ πιθανότης μία ὑπόθεσις ἀσήμαντος νὰ χρονίσῃ μὲ ἀλλεπαλλήλους ἀναβολὰς καὶ προσκλήσεις μαρτύρων ἐπανειλημμένας.

Ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου εἰς Γύθειον, ἔχομεν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ὅτι ἵνα μὴ ταλαιπωροῦνται οἱ διάδικοι καὶ οἱ μάρτυρες, τὸ δικαστήριον ἵνα διευκολύνῃ τὴν ἀναχώρησίν των, ἐπὶ τῇ προσεγγίσει πλοίου, συνῆλθεν εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις ὅπως ἐκδικάσῃ Κυθηραϊκὰς ὑποθέσεις.

3ον. Ἡ ζωή, εἶνε πολὺ εὐθηνοτέρα ἢ εἰς τὸν Πειραιᾶ καθόσον ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου καὶ φαγητοῦ εἶνε κατὰ πολὺ εὐθηνότερα, κατὰ τὸ θέρος οἱ πλεῖστοι τῶν Κυθηρίων διανυκτερεύουν εἰς τὰς λέμβους συντηρούμενοι μὲ ἀπὸ τὰ «τράϊστα» ποὺ ἐκ τοῦ χωρίου των παρέλαβον, ἐνῷ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ τοιοῦτον τοὺς εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον.

Ὁ μοναδικὸς ἰσχυρισμὸς τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ὑπαγωγῆς τῶν Κυθήρων δικαστικῶς εἰς Πειραιᾶ, ὅτι ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις δύνανται νὰ φιλοξενηθοῦν παρὰ συγγενῶν των εἶνε ἀστεῖος, διότι μὲ τὴν σημερινὴν ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὡς ἐκ τῆς κρίσεως τῆς στέγης ἐλλείψεως τοῦ χώρου οὐδεὶς εὐχαρίστως ἀναλαμβάνει τὴν φιλοξενίαν οὐδενὸς ἔστω καὶ ἂν εἶνε ἀδελφός του ἀκόμη.

4ον. Αἱ δικηγορικαὶ ἀμοιβαί, κανονιζόμεναι δυνάμει τοῦ δικηγορικοῦ κώδικος, εἶνε πολὺ βαρύτεραι εἰς Πειραιᾶ ἢ εἰς Γύθειον καὶ

5ον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν — μολονότι θεωροῦμεν τὴν δικαιοσύνην ἀδέκαστον — ὅτι ἡ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ περὶ ἐπηρεασμοῦ τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων εἶνε ὀρθή, ἐν Γυθείῳ δὲν δύναται νὰ εφαρμοσθῇ τόσον ὅσον ἐν Πειραιεῖ, ὅπου οἱ πολιτικοὶ τῆς νήσου παρίστανται καὶ οἱ ἐδῶ κατοικοῦντες ψηφίζουν.

Καὶ αὐτά, ὀρθὰ καὶ λογικά, περὶ τοῦ ἀσυμφόρου τῆς δικαστικῆς ὑπαγωγῆς τῶν Κυθήρων εἰς Πειραιᾶ.

Ἤδη, ἐξεταστέον ἂν τὸ τοιοῦτον συμφέρει ἐκλογικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὰ συμφέροντα τῆς νήσου οὕτως ἢ ἄλλως δὲν παραβλάπτονται. Ὀὐχ ἧττον ὅμως, γενικωτέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις πείθει ὅτι ἡ ὑπαγωγὴ τῶν Κυθήρων εἰς Πειραιᾶ δὲν συμφέρει. Ὁπως ἐπίσης καὶ ἡ τοιαύτη εἰς Ἀργολιδοκορινθίαν. Ἡ γνώμη τῶν Κυθηρίων οὕτως ἢ ἄλλως καταπνίγεται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν λύσιν ἔχει τὸ ἑκάστοτε ἰσχύον κόμμα, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ὅπως κατήντησαν τὰ πολιτικὰ τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ρυθμίζῃ τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἐκεῖνο ποὺ συμφέρει τοὺς Κυθηρίους ὡς πρὸς τὴν ὑπαγωγήν των εἰς Πειραιᾶ, εἶνε τὸ στρατολογικὸν ζήτημα.

Σχετικῶς δὲ εἶνε ἄξιος πάσης μομφῆς ὁ πολιτευτὴς μας κ. Σπ. Στάης ὁ ὁποῖος ὤφελεν ἀπὸ μακροῦ τὰ Κύθηρα νὰ εἶχεν ἀποσπάσει στρατολογικῶς εἰς Πειραιᾶ. Ἐπίσης ἄξιος πάσης κατακρίσεως εἶνε ὁ νῦν βουλευτής μας κ. Π. Τσιτσίλιος ὁ ὁποῖος ἐνῷ εὗρε τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀποσπάσεως στρατολογικῶς τῶν Κυθήρων ἐπὶ τῆς πρώτης του βουλευτικῆς περιόδου ὅταν αἱ νῆσοι Ὕδρας, Αἴγινα καὶ ἡ ἐπαρχία Τροιζηνίας ἀπεσπῶντο ἐκ Ναυπλίου εἰς Πειραιᾶ, οὐδὲ κἂν ἐκινήθη. Ἀὲν εἶχε τὸ θάρρος, συμπολῖται, νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ βροντοφωνήσῃ ὅτι εἶνε ἄδικον τὰ Κύθηρα τὰ ὁποῖα μὲ κανὲν μέσον δὲν ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ Ναύπλιον ἀπ' εὐθείας, νὰ ὑπάγωνται ἐκεῖ στρατολογικῶς.

* *

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι πᾶσα προσπάθεια γενικῆς ὑπαγωγῆς τῶν Κυθήρων εἰς Πειραιᾶ εἶνε προωρισμένη νὰ ναυαγήσῃ. Τοῦτο δὲ διότι, τὴν ἐκλογικὴν ὑπαγωγὴν εἰς Ἀργολιδοκορινθίαν ὑποστηρίζουν σοβαροὶ φιλελεύθεροι πράγοντες ὡς ὁ κ. Π. Ἀρσαβαντινός, ἅτε ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχουν τὰς ψήφους τῶν Κυθηρίων, οἵτινες ἀσχέτως ἂν ὀρθῶς ἢ μή, ἔχουν θεωρηθῇ ὡς κατὰ πλειονοψηφίαν φιλελεύθεροι. Ἡ ἄποψις δ' αὕτη συμφέρει γενικῶς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην κομματικῆς ἐνισχύσεως εἰς Πειραιᾶ.

Δικαστικῶς τὴν παραμονὴν τῶν Κυθήρων εἰς τὴν περιφέρειαν Γυθείου, ὑποστηρίζουν τρεῖς Λάκωνες φιλελεύθεροι οἵτινες καὶ θὰ κατισχύσουν, διότι ἡ ἀπόσπασις τῶν Κυθήρων ἐν τοῦ Πρωτοδικείου Γυθείου, ὡς ἄμεσον συνέπειαν θὰ εἶχε τὴν διάλυσίν του.

Ἑπομένως ἐκ τοῦ ὅλου θορύβου, τὸ μόνον ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ βαθύτατα μᾶς ἔθλιψε ζήτημα, εἶνε ἡ ἄστοχος ἐνέργεια τοῦ κ. Προέδρου τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, ὅστις διὰ τῆς κοὐτυχήματος ἀναμίξεως τοῦ Σωματείου εἰς τὴν πολιτικήν, τὸ ἀπεμάκρυνε πάρα πολὺ ἀπὸ τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του.

ΜΕΣΟΔΙΜΟΤΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ἦρθε τέλος πάντων ὁ χειμῶνας. Χιόνια ἀκόμα δὲν φανήκανε κι' οὔτε εἶναι πιθανὸν ἐφέτος νὰ φανοῦν, μιὰ καὶ τόσο σπάνια χιονίζει στὸ νησί τῆς Κυθέρειας. Πέρυσι ὁ Ταΰγετος ἔστειλε ὄχι καὶ λίγα. Ἐφέτος δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσφορά! Οἱ πρῶτες βροχὲς ὅμως μᾶς ἦρθαν, οἱ πρῶτες δροσιὲς μᾶς ἔτσουξαν κ' ἔτσι ἔγινε ἡ ἐπιθυμία μας.

Μὰ γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία; Γιατὶ κάθε καλοκαίρι μᾶς βασανίζει ὁ πόθος τοῦ χειμῶνα; Ὅσο γιὰ φέτος ὑπάρχει δικαιολογία, ἡ δικαιολογία τοῦ δαγκείου. Περιμέναμε τὸ χειμῶνα, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀρρώστια. Τὶς ἄλλες χρονιὲς ὅμως τί περιμένομε;

Μοῦ φαίνεται, ἀγαπητὲ ἀναγνῶστα, πὼς δὲν περιμένομε τίποτε. Ἀπλούστατα ζητοῦμε τὴν ἀλλαγή. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Γενάρη θὰ ἀρχίσωμε νὰ ἀναζητοῦμε πάλι τὸ καλοκαιράκι, κατὰ τὸ δεκαπενταύγουστο θὰ ξαναζητᾶμε τὸ χειμῶνα καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἔτσι εἶναι, ἀναγνώστα μου. Δὲν ἀνέχεται ὁ ἄνθρωπος νὰ βλέπῃ καὶ νὰ πάσχῃ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Θέλει ἀλλαγή. Μιὰ φορὰ στὴν Ἀθήνα στὶς δημαρχικὲς ἐκλογὲς ὁ μακαρίτης ὁ Πυρρῆς κόντεψε νὰ φάῃ τὸ Μερκούρη, γιατὶ μετεχειρίστηκε γιὰ ἐκλογικὸ σύνθημα τὴ λέξη «ἀλλαγή». Αὐτὸ εἶναι. Ὄχι πὼς μᾶς ἀρέσει περισσότερο ὁ χειμῶνας.

Μόνο στὴ χώρα ὑπάρχουν δύο ἄνθρωποι, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ εἶναι αἰωνίως χειμῶνας, ὁ Μιχάλης ὁ Γαλάνης καὶ ὁ Κοκόλης ὁ Μπαμπουλάγιος καὶ μὲ τὸ δίκιό τους.

Θὰ θυμᾶσαι κι' ἂς ἐχειμώνιασε, ἀναγνῶστά μου, τὰ βάσανα τῶν δύο αὐτῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων. Ὁ κάθε πελάτης τὸ καλοκαίρι θὰ πιῇ ἡμερησίως τὸ λιγώτερο τριάντα ποτήρια νερό, ἐνῶ τὸ χειμῶνα δὲν πίνει οὔτε ἕνα. Καὶ κοτσύβαλα νερό, κακομοίρη Μιχάλη!

Ἀναγνῶστα μου χωραΐτη, εἶμαι μέσα στὴ ψυχή σου καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀγανάκτηση, ποὺ δοκιμάζεις μὲ τὰ γραφόμενά μου. Θυμᾶσαι τὸ δικό σου βάσανο καὶ ἴσως μὲ βλαστημᾶς, ποὺ ὑπερασπίζομαι τοὺς δύο αὐτοὺς δυστυχεῖς συμπολίτας μας.

Ξέρω τί λὲς ἀπὸ μέσα σου καὶ γιὰ χατήρι σου τὸ γράφω.

—Μὰ εἶναι κατάσταση, βρὲ ἀδερφέ, νὰ τοῦ λὲς νὰ σοῦ φέρῃ ἕνα ποτήρι νερὸ κ' αὐτὸς πάλι σοῦ λέῃ, πὼς δὲν ἔχει τὸ κλειδί, πότε πὼς δὲν ἔχει σίγλο, πότε πὼς ἔσπασε τὸ σχοινί.... Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μοναχά... Σὲ βρίζει κ' ὅλας. Σὲ ρωτᾷ ἂν ἔφαγες σαρδέλες, σοῦ λέει ὅτι δὲν πουλεῖ νερό, σοῦ λέει νὰ πάῃς νὰ πῇς σπίτι σου. Ἐγώ, κύριε Παραβάτη, στὸ σπίτι μου ἔχω καὶ καφφὲ καὶ ζάχαρη καὶ νερὸ καὶ φωτιά. Κ' ἔμα θέλω καφφὲ κάθομαι καὶ ψήνω. Πηγαίνω ὅμως στὸ καφφενεῖο, γιατὶ κεῖ θὰ βρῶ τοὺς ὁμοίους μου καὶ θὰ συζητήσω τὰ διάφορα προβλήματα θὰ στηλιτεύσω τὴ διαγωγὴ τοῦ γειτωνά μου, θὰ περιγράψω, πῶς ἐπυροβόλησε ἕνα ὀρτύκι καὶ τὸ ἔκαμα ἑλίδα κ.τ.λ. κ.τ.λ. Κ' ἀκριβῶς γιαυτὸ θέλω ἄφθονο νερὸ καὶ δροσερό. Ἅμα αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ τὸ παρέχῃ, νὰ κλείσῃ τὸ καφφενεῖό του, νὰ γίνῃ παπᾶς.

Αὐτὲς εἶναι οἱ σκέψεις σου, ἀναγνῶστά μου καὶ εἶναι σωστές. Νὰ ποῦμε ὅμως καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκιο, ὁ Μιχάλης καὶ ὁ Κοκόλης δὲν μποροῦν νὰ σκεφτοῦν ἔτσι, γιατὶ εἶναι καφφετζῆδες. Καὶ σὺ ἂν ἦσουν καφφετζῆς δὲν θὰ ἐσκέπτεσο ἔτσι.

Ὁ Μιχάλης σοῦ λέει εἶμαι καφφετζῆς καὶ δὲν πουλῶ νερό! Πουλῶ καφφέ, λουκούμι, οὐζο. Εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑπηρετήσω τὸν πελάτη μου, μὰ πρέπει κ' αὐτὸς νὰ ἔχῃ διάκριση. Στὸ μερτικό του πέφτει ἕνα ποτήρι νερό. Αὐτὸ τοῦ τὸ δίνω. Ὄχι ὅμως σαράντα... Πρέπει νὰ καταλαμβαίνῃ, πὼς ἔχω κ' ἄλλους πελάτες. Ἂν εἶναι μάλιστα διακριτικὸς δὲν πρέπει, ἅμα βλέπῃ, πὼς ἔχω πολλὴ δουλειὰ νὰ μοῦ γυρεύῃ καφφέ. Μπορεῖ στὴν περίσταση τῆς πολλῆς δουλειᾶς νὰ πάρῃ, ἀντὶ γιὰ καφφέ, οὐζο ἢ λουκούμι. Μὰ μαλλιάζει ἡ γλῶσσά του μὲ τὴ συζήτηση καὶ μὲ τὴ ζέστη... Ἂς βγάλῃ τὸ σωκάκι του κ' ἂς μὴ συζητᾷ. Ἔπειτα ἐγὼ ἔχω καφφενεῖο.... Ἂν τὸ κλείσω καὶ κλείσῃ κ' ὁ Κοκόλης, τί γίνεται ἡ χώρα; Ἔπειτα, κύριέ μου, στὸ καφφενεῖό μου δὲν ἔρχεσαι νὰ πῇς καφφὲ ἢ νερό. Καφφὲ καὶ νερὸ πίνῃς σπίτι σου. Στὸ καφφενεῖό μου ἔρχεσαι γιὰ νὰ συναντήσῃς κανέναν ἄνθρωπο νὰ πῇς καμμιὰ κουβέντα. Κ' αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ὁ κάτω κάτω τῆς γραφῆς, ποὺ λένε, ποὺ ἂν δὲν ἤτανε ὅλα στραβὰ σὲ τοῦτο τὸν κόσμο, θὰ ἔπρεπε οἱ πελάτες νὰ μὴ πάρνουν οὔτε καφφέ, οὔτε οὔζο, οὔτε λουκούμι, παρὰ θὰ ἔρχηανν σὲ ἕνα κουτὶ τὴ μία καὶ εἴκοσι καὶ θὰ πήγαιναν νὰ καθίσουν σὲ μιὰ καρέκλα νὰ συζητήσουν καὶ θὰ ἤμουνα κ' ἐγὼ ἐλεύθερος νὰ πηγαίνω στὴν ὥρα μου νὰ τρώγω μὲ τὴν γυναῖκά μου.

Ἔτσι, ἀναγνῶστά μου, σκέπτεται ὁ φίλος μας ὁ Μιχάλης καὶ βλέπεις, πὼς οἱ σκέψεις του εἶναι πολὺ σωστές, ὅπως καὶ οἱ δικές σου. Καὶ γιαυτὸ θὰ ἤτανε καλὸ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι μας νὰ ἑνώσωμε τὶς εὐχὲς μας μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ Μιχάλη καὶ τοῦ Κοκόλη καὶ νὰ παρακαλέσωμε τὸν Ὕψιστο νὰ μὴν κάνῃ ποτὲ στὴ χώρα καλοκαίρι.

Βρέξε, Θεέ μου, στὸ Λειβάδι
νὰ γενῇ ψωμὶ καὶ λάδι.
Βρέξε, Θεέ μου, στὸ Δρεμῶνα
νὰ γενοῦνε τὰ λεμόνια.
Καὶ στὴ χώρα ὁλοχρονίς,
γιὰ νὰ μὴ διψᾷ κανείς.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ.

ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἡ 7ετὴς συμπαλίτις Δὶς Ἀντιγόνη Παναγιώτου Φωλίγκου, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐμφανίσεως ἐνδυμασιῶν τῆς ἐν Βρισβάνῃ Καθολικῆς σχολῆς, ἐβραβεύθη. Ἡ ἐμφάνισις τῆς χαριτομένης μικρᾶς Τσιριγωτοπούλας, παριστᾷ τὴν Ἑλλάδα.

Ο ΚΑΡΑΒΑΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» μετὰ χαρᾶς φιλοξενεῖ σήμερον εἰς τὰς στήλας της περιγραφὴν τοῦ ὡραιοτάτου τοπίου τῶν Κυθήρων, Καραβᾶ. Ὁ ὑπογραφόμενος κ. Χαρ. Εὐαγ. Κρίθαρης, ἀδελφὸς τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ γενικοῦ ἀντιπροσώπου μας κ. Θεοδ. Κρίθαρη, τυγχάνει φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Ὁ κ. Κρίθαρης διὰ τῆς κατωτέρω περιγραφῆς του δὲν ὁμιλεῖ μόνον διὰ τὸ μαγευτικὸν τοπίον τῶν Κυθήρων, Καραβᾶν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀνάγκας του κυρίως ὡς χωρίου καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς:

Γραφικώτατος εἰς ἐμφάνισιν καὶ ἀπυναγώνιστος εἰς ὡραιότητα ὁ Καραβᾶς, κτισμένος μέσα στὶς κατάφυτες ρεματιές του καὶ στοὺς δροσεροὺς λοφίσκους του περνᾷ ἤσυχα τώρα τὴ χειμερινή του περίοδο καὶ περιμένει πρῶτα τὴν ἄνοιξη, τὸ κορύφωμα τῆς ὡραιότητός του καὶ ὕστερα τὸ καλοκαίρι, τὸ ἀπαραίτητο σὲ κείνους ποὺ τὸ ἀγαποῦν γιὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ καὶ νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ, παρέχοντας ἄφθονα τὰ φυσικά του χαρίσματα.

Ἀφοῦ ὡς τοπίον μᾶς παρουσιάζεται ὑπέροχος Καραβᾶς, ὡς χωριὸ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει μείνει πολὺ πίσω, καὶ ἐνῷ ἄμακιτῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ — Καραβᾶ καὶ ἡ ἕνωσις μετὴ τῆς ἀμαξιτῆς Καραβᾶ — Ἀγίας Πελαγίας. Δύνασθε κάλλιστα καὶ δ' ἐράνων καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐφόσον εἰδικὸς νόμος ἐπιτρέπει, ἂν ὄχι ἐπιβάλλει, κ. Πρόεδρε, εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων τριήμερον ἐργασίαν δωρεάν. Βεβαίως δὲν θέλομεν νὰ τᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνωμεν, κ. Πρόεδρε, διότι τὸ ξεύρετε, ἀλλ' ἁπλῶς σᾶς τὸ ὑπενθυμίζομεν διότι δὲν βλέπομεν τουλάχιστον ὅμως τώρα τὴν δρᾶσίν σας, τὴν θέλησίν σας, τὴν ἐπιβολήν σας ἐπὶ τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύετε καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων σας ἐπὶ τούτων, τὰ ὁποῖα ἡ πολιτεία σᾶς παρέχει. Πολλὰ πράγματα δὲν χρειάζονται, κ. Πρόεδρε, διότι ὁ κόσμος εἶναι πρόθυμος καὶ περιμένει φανερὰ μόλιστα νὰ προσφέρῃ καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν καὶ χρήματα.

Οἱ μεγάλοι μας εὐεργέται κ.κ. Δηλαβέρης καὶ Πατρίκιος καὶ ὁλόκληρος ἐκείνη ἡ στρατιὰ τῶν δωρητῶν μας ἀληθῶς αἱ πόσην θλῖψιν θὰ ἔλεπον τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς ληθαργικῆς περιόδου τοῦ χωριοῦ μας καὶ πῶς θὰ χαρακτηρίζουν τὴν καθ' ὅλου στάσιν τῶν κατοίκων τοῦ;

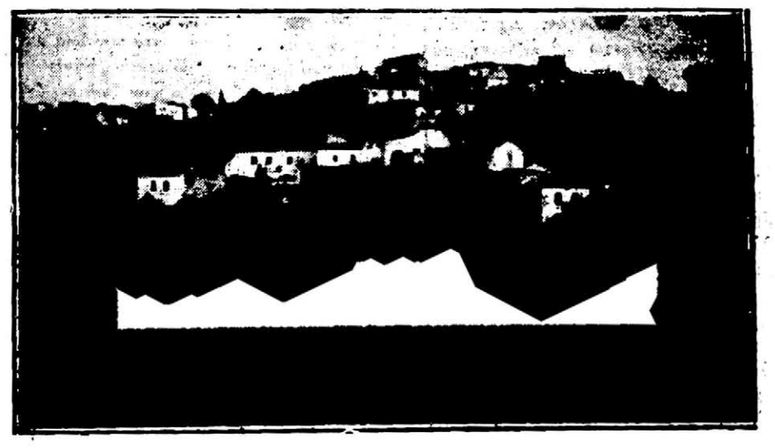

ἄλλοτε ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν ἄλλων χωρίων διὰ τὴν ὁμόνοιαν τῶν κατοίκων του, τώρα καταδέχεται νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς ὅλα τὰ πρὸ ὀλίγου κατώτερά του χωρία νὰ τὸν προσπαρνοῦν εἰς τὰ ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἄλλοτε προΐστατο. Καὶ ἐνῷ αὐτὸς πρῶτος ἤρχισε τὴν κατασκευὴν νέων ὁδῶν καὶ ἐξυγιαντικῶν ἔργων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων του.... σταματᾷ ἀπότομα ἐδῶ, ὡς ἀπὸ στρατιωτικὸν παράγγελμα «ἀλτ!» καὶ ἀρκεῖται ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ παρακολουθῇ, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μιμῆται τὰς προόδους τῶν ἄλλων χωρίων τῆς νήσου μας. Ὅλα τὰ ἄλλα χωρία συνεδέθησαν δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν μετὰ τῆς ἀρτηριακῆς Χώρας—Ποταμοῦ δι' ἐράνων καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, μὴ ὑστερούντος οὐδὲ τοῦ τελευταίου, καὶ μόνον ὁ Καραβᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀπασμότητα ἐκείνην, ἡ ὁποία τοῦ ἀ

πίδρασιν ἐπερίμενα ἀπὸ ἄλλας ἐπαρχίας μεγαλειτέρας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν, καὶ ὄχι ἀπὸ Τσιριγῶτες, διότι οὐδεὶς φρόνιμος παραπονεῖται ὅταν τοῦ δίδουν περισσότερον ἀπὸ ὅσον τοῦ ἀνήκει. Ὅτι ὑπάρχει πληθώρα ἐπιστημόνων εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ δὲν παίει τὸ Τσιρίγο, οὔτε δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀναλογίαν τῶν τάξεων, οὔτε εἶναι λογικόν, ἐπειδὴ οἱ βλάχοι γίνονται ἐπιστήμονες, οἱ Τσιριγῶτες νὰ πᾶνε εἰς τὰ Ἄγραφα νὰ γίνουν τσοπάνηδες, διότι βεβαίως εἰς τὸ Τσιρίγο δὲν ἔχει θέσιν δι' ὅλους.

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μετατρέψῃ τὰ γυμνάσια εἰς βιομηχανικὰς καὶ γεωργικὰς σχολὰς εἰς τὰ μέρη ὅπου χρειάζονται τοιαῦται. Εἰς τὸ Τσιρίγο οὐδεμία σχολὴ θὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ τοὺς λίθους εἰς [illegible] οὔτε τὴν ἀστιδῆ εἰς κυπάρισσον. Διὰ νὰ ἔχῃ ἐπάρκειαν μαθητῶν τὸ γυμνάσιον, ὁ Τσιριγώτης πρέπει νὰ στέλλῃ τὸ παιδί του καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅτι τοῦτο δὲν βγάζει μόνον δικηγόρους καὶ γιατρούς, ἀλλὰ προσέτι μηχανικούς, ἠλεκτρολόγους, πλοιάρχους, καλλιτέχνας, ἐμπόρους, ὑπαλλήλους τραπεζῶν, ἑταιρειῶν, καταστημάτων. Οἱονδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ τις, τὰ γράμματα θὰ τὸν ὠφελήσουν, ἔστω καὶ γεωργὸς ἢ πλατᾶς ἂν γίνῃ. Τὰ γράμματα δὲν ἔχουν μόνον σκοπὸν βιοποριστικόν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν ἐξύψωσιν τῆς κοινωνίας. Μεταξὺ ἀνεπτυγμένου πεινασμένου καὶ καλοθρεμμένου ἀμαθοῦς, προτιμῶ τὸν πρῶτον.

Τὸ δεύτερον ἐρώτημα ἐτέθη, διότι δὲν ὑπάρχει μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ πρωτεύουσα, δυναμένη νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα ἀσυζητητί. Ἠτο ἐν μέρει δίκαιον, ὄχι ὅμως καὶ πραγματοποιήσιμον. Ἐγὼ ἐπεθύμουν νὰ γίνῃ εἰς Καρβουνάδες, σπανίως ὅμως γίνεται ὅ,τι θέλω, καὶ ἐδῶ ἡ ψυχρὰ λογικὴ μὲ ἐπείθεν ὅτι δὲν ἐκπληροῦται ἡ ἐπιθυμία μου. Ἐκ τῶν πέντε μνηστήρων ἡ Χώρα καὶ ὁ Ποταμός, κάτοικοι εἰς τὰ ἄκρα τῆς νήσου, ὡς κωμοπόλεις, ἦσαν κατάλληλοι σχετικῶς, διότι ἔχουν τὰ μέσα, ἔστω καὶ ἐλλειπῆ, τὰ ὁποῖα χρειάζεται τὸ ἔμψυχον γυμνάσιον διὰ νὰ ζήσῃ. Τὸ Λειβάδι, αἱ Καρβουνάδες καὶ τὰ Φράσια εἶχον μόνον κεντρικὴν τοποθεσίαν, ἀλλ' ὡς ἀγροτικοὶ συνοικισμοὶ ἦσαν ἀκατάλληλα. Ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων ἐφανέρωνεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ἀσφαλῶς ἡ Χώρα, πρῶτον διότι ὡς πρωτεύουσα θὰ εἰσεφέρετο καλλίτερον ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, δεύτερον διότι εἶχε τὸ γυμνάσιον ἀπὸ πρίν (μακάριοι οἱ κρατοῦντες) καὶ ἐπρόκειτο μόνον περὶ κτιρίου. ἐνῷ οἱ ἄλλοι δὲν εἶχον τίποτε, καὶ τρίτον ἡ συμπαράστασις τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπὸ κατοίκους τῆς Χώρας, ἐμαρτύρει τοῦτο. Ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τις κλασσικὴν ἀφέλειαν διὰ νὰ νομίζῃ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τόσους κόπους διὰ νὰ διώξουν τὸ γυμνάσιον ἀπὸ τὴν Χώραν, ἄλλως τε θὰ ἐλιθοβολοῦντο ἀπὸ τοὺς Χωρᾶτας. Τὰ κοινοτικὰ συμβούλια ἐὰν ἤθελον νὰ ἐνεργήσουν σοβαρῶς, ἔπρεπε πρὶν ἀρχίσῃ ὁ ἀγῶνας, νὰ παύσουν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ διορίσουν ἄλλην, δὲν τὸ ἔπραξαν ὅμως ἴσως διότι δὲν ὑπῆρχον ἄτομα δυνάμενα νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν. Βεβαίως τὰ κοινοτικὰ συμβούλια, ὅτε ἔκαμαν τὸ ΑΤΥΧΕΣ ἐκεῖνο ψήφισμα, ἐνήργησαν ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῶν κοινοτήτων των, δὲν ἐξετίμησαν ὅμως καλὰ τὰ πράγματα καὶ οὕτω χωρὶς νὰ κερδίσουν τίποτε, ἔχασαν τὸ κῦρός των καὶ ἔδλαψαν τὸ γυμνάσιον. Καὶ ἂν τὸ ἔπαιρναν τῆς Χώρας, θὰ ἐπαρώγοντο ἀναμεταξύ των οἱ τέσσαρες ἄλλοι μνηστῆρες καὶ δὲν θὰ ἐγίνετο τίποτε.

Τὸ τρίτον ἐρώτημα καταντᾷ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τραγικῶς κωμικόν, εἰς μίαν κωμόπολιν, τῆς ὁποίας ἡ μεγαλειτέρα διάμετρος εἶναι 500 μέτρα, νὰ μαλώνουν περὶ τοποθεσίας. Ὦ! εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ πρόεστοί, μήπως ἠθέλατε ἕκαστος νὰ τὸ κτίσῃ εἰς τὴν στέγην τῆς οἰκίας του ἢ νὰ τὸ κλειδώσῃ εἰς τὸ μπαοῦλό του; Ἢ μήπως [illegible] ὀργὴ κατῆλθεν εἰς ὑμᾶς (μωραίνει [illegible] κατοίκους πόλεως ἣν βούλεται ἀπολέσαι). Δὲν γνωρίζω ποῦ ἦτο κατάλληλος τοποθεσία, διότι δὲν εἶμαι εἰδικὸς (τώρα, μὰ τοὺς Ὀλυμπίους θεούς, ἀρχίζω νὰ ἀμφιβάλλω ἂν εἶμαι γνήσιος ρωμηός, διότι ἔπρεπε νὰ εἶμαι εἰδικὸς εἰς ὅλα), δὲν δύναμαι ὅμως νὰ πιστεύσω ὅτι μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας μὲ πρόεδρον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κλήρου, καὶ ὁ μηχανικὸς τοῦ κράτους ἐφάνησαν ἐπιλήσμονες τοῦ καθήκοντός των, διότι τότε θὰ κατέληγον εἰς μακρὰς σκέψεις ὄχι πλέον διὰ τὸ γυμνάσιον, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς κοινωνίας. Συνεπῶς πιστεύω ὅτι ἡ τοποθεσία ἦτο κατάλληλος.

Κυθήριοι, ἀκηθήσατε, οἱ δυνάμενοι, ὁλικῶς, πάντες ἠθικῶς, τὸ γυμνάσιον καὶ τὸν δρόμον Δεικοφτιοῦ νὰ τελειώσουν. Μὴ σᾶς δηλητηριάσῃ τὸ μακρόβιον τοῦ μικροσκοπικοῦ τοπικισμοῦ. Θυσιάσατε τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα εἰς τὰ γενικά. Ἴσως αἱ ἐπιτροπεῖαι ὡς ἄνθρωποι, σάρκα φοροῦντες, νὰ διεπράξαν λάθη, ἀλλ' ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ὑπεράνθρωπον, δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους, ἂς ρίψῃ πρῶτος τὸν λίθον κατ' αὐτῶν. Διὰ νὰ μείνωμεν ὅλοι εὐχαριστημένοι ἔπρεπε νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Ἀλλάχ νὰ μᾶς δώσῃ μηχανικὸν τὸν μακαρίτην Νασταρδὶν Χότζα. Αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ ὅλοι ἡμεῖς θὰ παρέλθωμεν «ὡσεὶ χόρτος, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ», ἀλλὰ τὰ ἔργα ταῦτα θὰ μείνουν διὰ νὰ μαρτυροῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, ἐὰν μὲν μείνουν ἡμιτελῆ, τὴν ἀπιστίαν, τὸν ἀτομικισμόν, τὴν κακομοιριά, ἐὰν δέ, ὅπως εὐχομαι καὶ ἐλπίζω, τελειώσουν τὴν φιλοπατρίαν, τὴν ὁμόνοιαν, τὸν ἀλτρουϊσμόν, τὴν πρόοδον τῆς παρούσης γενεᾶς.

Ἂς ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ ἔργα θὰ τελειώσουν. Ἡ ὑποστήριξις ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων εἶναι ἀπαραίτητος, διότι πρωτεύθετε εἰλικρινῶς τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀλλὰ διὰ νὰ δώσῃ ὁ Τσιριγώτης πρέπει νὰ τοῦ ζητήσουν προσωπικῶς. Ὅσαι Κυθηραϊκαὶ παροικίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν ἔδωσαν διὰ τὸ γυμνάσιον, τοῦτο προέρχεται ἀπὸ ἀδιαφορίαν ἢ ἀνικανότητα τῶν ὑποεπιτροπῶν. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἀς διορίσῃ ἄλλας. Μὴ τὰ περιμένῃ ὅμως ὅλα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἂς ἐπισκεφθῇ μία τριμελὴς τοὐλάχιστον ἐπιτροπὴ τοὺς πλουσίους τῆς νήσου, καθὼς καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ πλουσίους Κυθηρίους. Ἔτσι καὶ τὸ γυμνάσιον θὰ τελειώσῃ καὶ ὁ διάβολος θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σβέρκο μερικῶν πλουσίων. Νομίζω ὅτι διερμηνεύω κοινὴν ἐπιθυμίαν ἐὰν παρακαλέσω τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν νὰ δημοσιεύσῃ τόσα ὄνοματα οἱ πλούσιοι τῆς Χώρας, διότι τὰ γραφόμενα ὡς πληροφορίαι παρεφορῶν θεωροῦνται ἔπεα πτερόεντα, προωρισμένα δι' ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν.

Κλείων τὴν παρεῦσαν μου, καίτοι ἔγραφα ὑπὸ αὐστηρὸν ἰνκόγνιτο, ὁ πειρασμὸς τῆς φιλοδοξίας μὲ γαργαλίζει νὰ παρουσιασθῶ καὶ ἐπισήμως διὰ νὰ μὴ εἴπουν μερικοί «Ἔβαλε καὶ ἡ κοσκινοῦ τὸν ἄνδρα τῆς μὲ τοῦτο πραγματευτάδες».

Βάντερκριφτ 24 Ὀκτωβρίου 1928.

ΜΗΝΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. «ΚΥΘΗΡ.».— Εἰς τὸ προσεχές: «Εἶναι ὠφέλιμον ἐν Κυθήροις τὸ γυμνάσιον;» Ἄρθρον τοῦ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας κ. Κωνστ. Στάθη.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΣ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΣΑΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ

ΡΕΙΧΙΑ

Μέσα στοῦ φθινατώρου τὴς κρυερὲς ἀνα τριχίλες, ἐνῷ τὰ πάντα γύρω τἄχει σφιχτοδεμένα ἕνας μαῦρος πέπλος ἑνὸς ἀργοῦ καὶ μένθιμου θανάτου, τὸ ἐρημωμὸ λαγκάδι, ποῦ ἀνάμεσα στὴς ρεμματιές του σφυρίζουν οἱ ἄνεμοι κοὶ τὰ μπουμπουνιτά, γιορτάζει μιὰ καινούργια ζωή, χαίρεται μέσα σὲ μιὰ καινούργια κ' ἀπροσδόκητη ἄνοιξι.

Τὰ κοράκια περνᾶνε πέρα στὸ πένθιμο ὁρίζοντα, σὲ μιὰ ἀτέλειωτη, μαύρη γραμμή, κράζοντας ἀπελπιφμένοι τρομὴ τρομήνημα τοῦ παγωμένου, ποῦ φτάνει, χειμῶνα.

Στὸ βάθος ἡ θάλασσα, ἔχει πάρει ἕνα σταχτί, μουντὸ χρῶμα κι' ἡ ἄστρες βαρκοῦλες ξωπσταίνουν στὴς σιωπηλὲς ἀκρογιαλὲς καὶ τὰ μουράγια, κ' ὀνειρεύονται τὸ καλοκαῖρι ποῦ πέρασε καὶ μαζύ του πῆρε τὰ μαϊστράλια καὶ τὴς μυρωμένες κ' ἀνάλαφρες πνοὲς τοῦ μπάτη.

Μέσα στὴν πένθιμη φύσι, τὸ λαγκάδι τὸ ἐρημωμὸ καὶ ξεχασμένο, γιορτάζει μιὰν ἄνοιξι καινούργια.

Τὰ ξερὰ ρείχια, ἁπλωμένα στὰ πρινάρια καὶ στὴς κουμαριὲς ἀνάμεσα, μόλις τὰ ράντισε τὸ χινοπωριάτικο πρωτοβρόχι, πῆραν ζωὴ κ' ἐνθοβόλησαν. Ὕψωσαν τὸ ἀβύνατο καὶ χλωμὸ κορμάκι τους μέσα στὸ χινοπωριάτικο, μελαγχολικὸ φῶς, καὶ πλημμύρισαν ἡ κορφές τους ἀπὸ χιλιάδες μικρὰ ματάκια γιομᾶτα ἀπὸ ξεχωριστὸ μοσκοβόλημα καὶ τσπεινὴ ὠμορφιά.

Τὰ ρείχια — ἕνας κόσμος ξεχωριστός, ὠμορφος, ἀποξεχασμένος μέσα στὴς σκοτεινὲς λαγκαδιὲς καὶ τὰ ρουμάνια, χαίρεται μέσα σὲ μιὰ καινούργια κ' ἀπροσδόκητη ἄνοιξι, λυώνει στὴν ὀργιαστὴ χαρὰ τῶν ὡραίων μοσκοβολημάτων τῶν ἀνθῶν του, τὴ στιγμὴ ποῦ ἐνᾶς μᾶς πνίγει ἡ θανατερὴ μελαγχολία τοῦ χινοπώρου καὶ στὰ τζάμια τοῦ σπητιοῦ μας χορατηδᾶνε τὰ πρῶτα χειμωνάτικα δάκρυα!..

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Σύγχρονος ἔρως

Ὁ ἔρως ἐτοῦτος καὶ ὄχι ὁ παληὸς
Ὁ ἔρως ποῦ νοιώνει καὶ κλαίει ἀλλοιῶς
Ἐὰν τὰ τινάξῃ καμμιὰ φορὰ
Καὶ κλείσῃ τὰ μάτια του τὰ πονηρὰ
Στὸ τάφο του ἐπάνω δὲν θάβουν μοσκές
Ἀλλ' οὔτε λουλούδια καὶ θερυνοαὲς
Ἀλλ' οὔτε καὶ ρόδα μὲ θεία εὐωδιὰ
Θὰ ἔβγῃ μαρούλι μὲ δίχως καρδιά.

Π. ΣΑΜΙΟΣ

Σκόρπια φύλλα

Σβύνει ἀπαλὰ τ' ὠμορφο καλοκαῖρι καὶ τοῦ χειμῶνα, προμήνυμα τὸ χινόπωρο, χλωμιάζει τῶν δέντρων τὰ φύλλα καὶ σκοτεινιάζει τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ.

Μιὰ λιανοψιχάλα δέρνει τὰ τζάμια τοῦ παραθύρου μου κα' ἕνας ἀνγμὸς μοῦ σφουκώνει τὰ στήθεια.

Σὲ λίγο, τὸ νοιώθω καλά, μαζὺ μὲ τῆς φύσις τὸ νέκρωμα θὰ νεκρωθῇ καὶ κάθε χαρά μου.

Ἐσύ, ποῦ μοῦδινες τὴ ζωὴ καὶ σκόρπαιζες τὴν αἰθρία στὸν οὐρανὸ τῶν ὀνείρων μου, φεύγεις μακρυά μου, ὡραία τῆς ζωῆς μου ἄνοιξι ἀφίνοντας τὴ χειμωνιὰ τῆς ἀγωνίας στὴν πονεμένη καρδιά μου.

Στὴ μοναξιὰ τῆς ὀρφάνιας μου, φύλλα χλωμά, θὰ σαρωθοῦν ἡ ἐλπίδες μου καὶ θὰ σβύσουν οἱ μυστικοὶ τῆς ψυχῆς μου πόθοι.

Κι' ἐνῷ ἐσύ, εὐτυχισμένη θὰ χαίρεσαι τὴ νειότη σου, στὴς ὤμορφες χορευτικὲς σάλες τῶν Ἀθηνῶν, ξεχνῶντας τοὺς ὅρκους ποῦ μοῦ δωκες στὴ μέθη τοῦ λυκνιστικοῦ ταγοῦ, ἐγὼ μονάχος στὴν καμαροῦλά, μου στὸ ἄγριο οὐρλίσμα τοῦ βορρᾶ ποῦ θὰ σαρώνῃ τὰ κίτρινα φύλλα θὰ ζητῶ νὰ σβύσω τὸν πόνο μου στὰ ματωμένα δάκρυα τῆς ψυχῆς μου.

Γιατὶ τὸ ξέρω, θὰ μὲ ξεχάσῃς. Τί μπορεῖ νἆναι, γώ, παρὰ μιὰ στιγμὴ τῆς ὅλης σου ζωῆς μιὰ ποιαλία στὴς τόσες χαρές της;

Ὡς τόσο δὲν μπορῶ νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ καὶ δὲ θὰ πάψω νὰ σὲ θυμᾶμαι.

ΔΡΟΣΟΣ ΑΛΟΗΣ

Η ΔΡΑΚΟΥΛΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Εἶναι γνωστὸν πλέον εἰς τοὺς Κυθηρίους ὅτι τὴν θὴν τρέχοντος, ἡμέραν Κυριακήν, θὰ παιχθῇ εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέατρον τῶν Ἀθηνῶν ἡ «Δρακούλα Κασιμάτη», ἡ ἱστορία ἀληθοῦς μιᾶς γυναικός, τῆς ὁποίας τὸ φεουδαρχικὸν καὶ ἀπολυταρχικὸν πνεῦμα ἦτο ἐπηρεασμένον ἀπὸ τὴν παράδοξον κατάκτη-[illegible]

Ἡ Δρακούλα ἦτο πράγματι μία ἐξαιρετικὴ γυναῖκα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ τοῦτο ἦτο ἀρκετὸν νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀντιβραστικὴν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος καὶ διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Ρεπουμπλικάνων ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ θὰ ξεσποῦσε ὀδυνηρότατα ἐπὶ τῆς μερίδος ταύτης. Οἱ ἀντιδραστικοὶ ἐξήτησαν τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων — ὅπως ἐχαρακτηρίσθη ἡ προηγουμένη ἐνέργεια αὐτῶν — τὴν ἐπιστροφὴν τῶν φορολογιῶν καὶ ἄλλων ἐκτάκτων συνεισφορῶν καὶ νὰ τοῖς ἀποδοθῶσιν ἀποζημιώσεις. Μὴ ἀποδεχθέντων δὲ τούτων τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀντιδραστικῶν, ἐπῆλθε ρῆξις, τῆς ὁποίας θύματα ὑπῆρξαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ σύζυγος τῆς Δρακούλας Κασιμάτη Ἐμμανουὴλ Στάθης, διακεκριμένος ἄρχων καὶ ἐκτελεστὴς τῆς νήσου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη ὁ συγγραφεὺς καὶ νὰ μᾶς τὸ παρουσιάσῃ εἰς θεατρικὸν ἔργον τὴν προσεχῆ Κυριακήν, μὲ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα τῶν ἀντεκδικήσεων, τὰ ὁποῖα ἐβάρυναν ἀκολούθως τὴν δημιουργήσασαν ταῦτα — ὡς διατείνονται κατόπιν ἡνωμένοι ὅλοι — Δρακούλαν Κασιμάτη.

Ο κ. ΠΡΙΝΕΑΣ

Τὰ «Γράμματα ἀπ' τὸ χωριό μοῦ»

Λόγῳ ἀπροόπτου κωλύματος ἡ συνέχεια αὐτῶν θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Ὁ Κοσμᾶς... ἀπὸ τοὺς Καρβουνάδες

Εἶναι ἕνας τύπος ποὺ ποικίλει τὸ ἔργον τοῦ κ. Πρινέα «Δρακούλα Κασιμάτη», τὸν ὁποῖον θὰ ὑποδυθῇ ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου. Ὁ Κοσμᾶς... ἀπὸ τοὺς Καρβουνάδες ὑπῆρξε κωμικώτατος τύπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, «ἀνάγλυφη προσωπικότητα» τῆς νήσου, ὅπως λέει καὶ ὁ Νιρβάνας. Διετέλεσε στὴν ἀρχὴ σωματοφύλαξ τοῦ Ἐνετοῦ προβλεπτοῦ τῶν Κυθήρων, κατόπιν κατετάχθη εἰς τὴν φρουρὰν τῆς γαλλικῆς κατοχῆς καὶ τελευταίως ἰδιωτικὸς ἀστυνομικὸς φύλαξ μισθοδοτούμενος παρὰ τῶν ἀρχόντων. Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ τύπου δὲ εἶναι ὅτι στὰ τελευταῖά του χρόνια καὶ τῷ γηρατεῖ του ἐνδεδυμένος μὲ τὴν στολὴν τοῦ Γάλλου στρατιώτου, μετήρχετο τὸν μυστικὸν ἀστυνόμον.

Τὸ σεληνόφως

Εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου Ζυθεστιατορίου, ὅπερ ἤνοιξε τελευταίως τὰς ὑπογείους πύλας του εἰς τὴν πολυθόρυβον πλατεῖαν Ὁμονοίας κάτωθι τοῦ καφενείου τοῦ σταθμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς.

Τὸ δαιμόνιον Κυθηραϊκὸν ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἰωάννου Καλλιγέρου, μετέβαλεν αἰφνιδίως ἕνα ἀπέραντον ὑπόγειον, συνηθισμένον νὰ ἀκούῃ τὸν Μπαρμπαγιώργη ἀγορεύοντα καὶ τὸν Χατζεϊβάτη φιλοσοφοῦντα καὶ νὰ βλέπῃ ὑπερφισκὰ ὄντα, εἰς ὡραιοτάτην αἴθουσαν φαγητοῦ, εὐπλήρη ἀνέσεων, ἀκαταστάτου καθαριότητα καὶ ἐξαιρετικὴν περιποίησιν.

Πρὸς τὸν ρέκτην καὶ τολμηρὸν ἐπιχειρηματίαν συμπολίτην μας κ. Ἰωάν. Καλλιγερον, ἀπευθύνομεν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια καὶ ἐκφράζομεν εἰλικρινεῖς εὐχὰς ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἐργασιῶν του.

Εἰρωνεϊκόνομάτων

Μ' ὅποιον τύχῃ, μ' ὅποιον εὕρῃ ὅλη μέρα τριγυρνᾷ — Τὴν ἐλένε Εὐσταθία μὰ δὲν στέκει πουθενά.

Ἡ Ἀγνή, ἡ γειτόνισσά μου, τύφλα νἄχῃ τ' ὄνομά της — μὲ τὴ γειτονιὰ τὰ βάζῃ καὶ τὴς βγάζουν τ' ἅπλυτά της.

Ἐρω καὶ μιὰ κάποια Εἰρήνη, συμφορὰ στὰ παλληκάρια — ποῦ ὅταν μπῇ αὐτὴ στὴ μέση, γίνονται μαλλιὰ-κουβάρια.

Μοναχὰ μιὰ Πηνελόπη τ' ὄνομά της τὸ κρατάει — ὅ,τι φαίνει τὴν ἡμέρα ὅλη νύχτα τὸ χαλάει!..

Ο ΦΑΡΣΕΡ

◆ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ◆

Ἀνεχωρήσεις

Πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς ἐπιστρέφων εἰς Ρακάμπτον τῆς Αὐστραλίας ὁ ἐκεῖ ἄριστα ἐγκατεστημένος κ. Εὐάγγ. Κομηνὸς μετὰ τῆς ἐρατίμου κυρίας του καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν του.

Ἀρραβῶνες

Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἀρραβωνιαστικὴ τελεσις τῶν ἀρραβώνων δύο ἐξαιρετικῶς ἀβρῶν καὶ συμπαθεστάτων ὑπάρξεων τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας γύρω ἀπὸ τὰς ὁποίας συμπλέκονται τὰ μεθυστικώτερα ὄνειρα καὶ προσκειδιοῦν αἱ φωτεινότεραι ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐκ Ποταμοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος κ. Γ. Χλεμπέα μετὰ τῆς ἐκ Μυλοποτάμου ἐπεράστου καὶ κομψῆς μοδίστας Δδος Μαρούλας Στρατηγοῦ.

Ι. Κ.

Γάμοι

Ἐν τῷ μέσῳ ἀληθοῦς μυροβόλου πομπῆς τελοῦνται σήμερον τὸ ἑσπέρας ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ εὐδοκίμως ἀποκατεστημένου συμπολίτου κ. Ἰωάννου Κρίθαρη μετὰ τῆς χαριτωμένης καὶ εὐειδεστάτης Δος Λέλας Σακελαροπούλου, κόρης διακρινομένης διὰ τὰς σπανίας αὐτῆς ἀρετὰς καὶ τὴν σεμνότητα. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους, συνοδευόμενος ἀπὸ ἐπίλεκτον καὶ πολυπληθῆ συνοδείαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θὰ ἀνταλλάξῃ ὁ πολυτάλαντος Βουλευτὴς Σάμου καὶ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλο-Ἀμερικανικῆς τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Στυλιανὸς Μανταφούνης.

Πένθη

Πρὸ ἡμερῶν ἐτελέσθη ἐν Μαγούλᾳ τῆς Σπάρτης μνημόσυνον τοῦ συμπολίτου γεωπόνου Ἀγγέλου Στάθη ἐν μέσῳ κόσμου ἐκλεκτοῦ πάσης τάξεως, ἐκ τοῦ ἐκτιμῶντος αὐτὸν ὡς ἐργάτην φιλόπονον τῆς γῆς καὶ ρέκτην τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης, καὶ τῆς στοργικῶς περιβαλούσης τὸν δίσκον τῶν κολύβων του, σύζυγου καὶ ἀπορφανισθείσης μικρᾶς θυγατρός του, ὧν στύλος καὶ παρήγορος ἦτο ἐν τῇ διαβάσει τοῦ προσωρινοῦ τούτου κόσμου καὶ μικρὰν τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος καὶ πανὸς οἰκείου.

Ὁ συμπολίτης Ἄγγελος Στάθης ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων γεωπόνων ἐξυπηρέτησεν ἐπὶ τριακονταετίαν ὁλόκληρον τὴν γεωργικὴν ἐπιστήμην, μὲ τὴν διακρίνουσαν δὲ αὐτὸν ἐργατικότητα καὶ προοδευτικότητα προήγαγε σπουδαίως ταύτην ἐν Ἑλλάδι.

Συμμερζόμενοι τὸ πένθος τῆς οἰκογενείας του καὶ τὴν βαθεῖαν λύπην πάντων ὅσοι ἐξετίμησαν τὸν Ἄγγελον Στάθην, εὐχόμεθα ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ του ὅπως ἡ γῆ, ἣν εἰργάσθη μὲ ἀγάπην καὶ ὑπηρέτησε μὲ λατρείαν, εἶνε διὰ παντὸς ἐλαφρά.

Μία γνωστὴ καλλονὴ

ΜΕ ΤΗΝ ΧΚΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΝΑΣ

ΟΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΩΒΙΑ

Ἐνόμιζα ὅτι ὁ φίλος μου Τωβίας, εἶχε, πολὺ σκουριασμένες ἰδέες. Ὄχι γιατὶ εἶνε γέρος, ὅσο γιατὶ τ' ὄνομά του μυρίζει μουσεῖο. Φαντάζεσθε, λοιπόν, τὴν ἔκπληξί μου, ὅταν προχθὲς τὸν ἄκουσα νὰ μιλᾷ σὰν εἴκοσι χρόνων τσαρλιστωφερῶν νεανίας, ἐρωτευμένος μὲ τὴν κόρην πολυκατεμμυριούχου συμπολίτου μας.

— Ζήτω! ἐκραύγασεν ἐνσκήπτων εἰς τὸ γνωστὸν ἐστιατόριον τοῦ συμπολίτου κ. Δημ. Κοροναίου παρὰ τὰ Χαντεῖα ὅπου ἐκαθήμην καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας μου, κατασπαζόμενος τὰς παρειάς μου σὰν νὰ εἶχε νὰ μὲ δῇ τοὐλάχιστον ἀπὸ δεκάδος ἐτῶν.

— Τί συμβαίνει ἀδελφὲ Τωβία, τὸν ἠρώτησα ἔκπληκτος, ἐνῷ διὰ τοῦ μανδηλίου μου προσεπάθουν νὰ στεγνώσω τὰ ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του ὑγρανθέντα μάγουλά μου.

— Θρίαμβος!!!

— Ἐλύθη τὸ ἀρτοποιητικόν;

— Τί λὲς ἀδελφέ, πρόκειται περὶ σπουδαιοτέρου πολὺ πράγματος.

— Ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τοῦ λαμένος εἰς τὴν «Φυρὴν Ἄμμον»;

— Κᾶτι καλλίτερον.

— Λέγε λοιπὸν τέκνον Τωβία καὶ μοῦ δίδαλες τὴν πίστιν ἀνάτοδα.

— Ἡ δὶς Παναγιώτα Κασιμάτη ἐκ τοῦ χωρίου Δριμώνας ἀπήγαγε τὸν Βασίλειον [illegible] τοῦ Λουράντου.

— Καὶ εὑρῆκε τὸν σουγιᾶ μὲ τὸ λουρί; Ἀδελφέ μου Τωβία λάθος ἔκανες κ' ἦρθες σὲ μένα. Στὸν φρενολόγο τὸν Κατσαρᾶ ἔπρεπε νὰ πᾷς.

Μὲ ἐκύτταξεν ἀμφιβάλλων γιὰ τὴν διανοητική μου κατάστασι καὶ μ' ἠρώτησε.

— Ξέρεις τί σημαίνει αὐτὸ γιὰ τὸν τόπο μας;

— Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἔκλυσιν ἐκ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν ποὺ ἐστερέωναν τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα τοῦ νησιοῦ μας.

Μὲ ἐκύτταξε μὲ ὕφος ἐσχάτης περιφρονήσεως καὶ ἀνεκραύγασεν.

— Εἶσαι ἀπισθοδρομικὸς καὶ ἀνόητος.

— Εὐχαριστῶ ἐκ μέρους τῶν ἀπάντων. Ἀλλὰ διατί εἶμαι τηλικοῦτος ἀγαπητὲ Τωβία;

— Γιατὶ ἐρωτᾶς; Γιατὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν κοριτσιῶν τοῦ Τσιριγίου, ἀπ' τὴ βάρβαρο συνήθεια τῶν γονέων των, νὰ τὰ ὑποτάσσουν στὰς ἀντιλήψεις των καὶ νὰ τὰ παντρεύουν μὲ τοὺς γέρω—Ταρνανάδες ποὺ μὲ ψεύτικα χρυσᾶ δόντια καὶ κάτασπρα μαλλιά, ἀρθριτικὰ καὶ παθολογικὰ μουσεῖα

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΠΟΝΑΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ κ. Παυλίνη περὶ γυμνασίου, ὡραῖον καὶ διαφωτιστικὴ μὲ τὸν ἴδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου ζητήματος συνέντευξις.

Καὶ λόγῳ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ γράφοντος καὶ λόγῳ τῆς δυνάμεως τῆς γραφῆς του, ἔλκει, ὅσοι ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος διεμαρτύροντο διὰ τὴν κακὴν ἐκλογὴν θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ γυμνάσιον ἐκινδύνευε νὰ ὑποβιβασθῆ, ἐσίγησαν. Καὶ ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἔκραξε τὴν δύναμιν τῆς πειστικότητος τοῦ κ. Παυλίνη καὶ μάλιστα ἐξέφρασε καὶ ἐπαίνον, ποὺ, πρὸ τοῦ κ. Παυλίνη, ἡ ἐπιστολὴ ἐπὶ τῆς ἀνασυστάσεως δὲν ἐπιτέθη διαφωτίσῃ τοὺς ἀντιλέγοντας. Ὁπωσδήποτε, ὅ,τι ἔγεινεν, ἔγεινεν. Ἔστω καὶ ἀργά, ἔστω καὶ ἀπὸ τρίτον πρόσωπον ἐπετεύχθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐπιτευχθῆ.

Δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δύναμις τῆς πειστικότητος τοῦ κ. Παυλίνη, ἤτις ἀρκεῖ διὰ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀντιλέγοντας, δὲν ἦτο ὅμως ἀρκετὴ διὰ νὰ πείσῃ περὶ τοῦ ἀδίκου των καὶ ἐνίους, οἱ ὁποῖοι ἀντέδρασαν ἀπὸ κακοῦ ἐμπνεύσεως.

Βαρὺς κατηφὴς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Παυλίνη, ἔκαμε τὴν κακὴν ἀντίδρασιν νὰ λουφάξῃ, δὲν τὴν ἔκαμεν ὅμως καὶ νὰ σταματήσῃ τὸ ὀλέθριον ἔργον της. Τῆς ἔκοψε τὴν φλόγα, δὲν τῆς ἀπέσπασεν ὅμως καὶ τὴν καρδίαν. Διότι ἡ κακία δὲν ἔχει καρδίαν καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀθάνατος, καὶ ὅταν δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ φανερά, ἐνεργεῖ ὑπούλως.

Ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὅτι κάποιο ἀνθρωπάριον τῆς Χώρας ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ συνέστησε νὰ μὴν ὑποστηρίζεται τὸ ἔργον τοῦ γυμνασίου. Δὲν θὰ καταστήσωμεν γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρωπαρίου αὐτοῦ, διότι θὰ τοῦ ἐκάναμε τιμήν. Οὔτε πιστεύομεν ὅτι τοιούτου εἴδους ὄντα στιγματίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Τὸ δέρμα των εἶναι κατάστικτον καὶ δὲν ἔχει χῶρον δι' ἄλλα στίγματα. Ἀναπτύξομεν ὅμως τὴν πληροφορίαν αὐτὴν διὰ νὰ μάθουν οἱ ἀπανταχοῦ Κυθήριοι τίνος εἴδους ὄντων εἶναι πιθανὸν νὰ γίνουν θύματα, καὶ διὰ νὰ τοὺς ὑποδείξωμεν ὅτι μὲ τὰ ἄρθρα οἱονδήποτε οἱ μοχθηροὶ δὲν ἰδρώνουν. Θὰ ἰδρώσουν καὶ θὰ μαζευθοῦν ὅταν τοὺς δοθῇ ἐμπράγματος ἀπάντησις ἀπὸ τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους. Ὅταν, ὅπως ἐλπίζομεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, οἱ ἀπανταχοῦ Κυθήριοι συμπληρώσουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάρου.

Ὁ μπονάμας τῶν Κυθηρίων πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα διὰ τὸ ἐρχόμενον νέον ἔτος 1929 αὐτὰς πρέπει νὰ εἶναι.

Πρωτοβουλία

Οἱ Κυθήριοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τί κάνουν γιὰ τὸ γυμνάσιον; Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἔχει καταρτισθῆ κάποια ἐπιτροπή. Τί κάνει; Δὲν εἶναι καιρὸς πλέον νὰ κινηθῆ; Ἂν δὲν θέλῃ νὰ κινηθῆ, διατί δὲν διαλύεται, διὰ νὰ καταρτισθῆ μία ἄλλη; Νομίζομεν δὲ ἀπαραιτήτως ὅτι αἱ δύο Κυθηραϊκαὶ ὀργανώσεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ ἠδύναντο νὰ παραμερίσουν τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ἀναλάβουν αὐταὶ τὴν πρωτοβουλίαν. Καὶ χρῆμα Κυθηραϊκὸν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ προθυμία. Μόνον πρωτοβουλία λείπει.

Καὶ πάλιν

Καὶ περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ταξειδίου εἰς Αὐστραλίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς ὑπὸ κατασκευὴν ὁδοῦ Διακοφτίου τίποτε. Εἰς μάτην δὶς καὶ τρίς, εἰς ὅλους τοὺς τόνους καὶ κατ' ὅλους τοὺς τρόπους ἠρωτήσαμεν. Οἱ ἐξ Αὐστραλίας συμπολῖται μᾶς γράφουν τακτικὰ νὰ τοὺς διαφωτίσωμεν σχετικῶς. Λοιπόν, κύριε Ἀλκιβιάδη Μανέα, ταμία συλλογῆς τῶν ἐράνων, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε καὶ οἱ κάθε ψίλλου πήγαιναν ἐπροχειρίζεσο εἰς συνήγορον τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς κ. Τσιτσίλιου καὶ μᾶς ἀπέστελλες πολυσελίδους δακτυλογραφημένας ἀπαντητικὰς ἐπιστολάς, ἠμπορεῖς νὰ μᾶς πληροφορήσῃς ὑπὸ ποῖον ταμεῖον διετέθησαν τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου εἰς Αὐστραλίαν τοῦ κ. Τσιτσίλιου καὶ πόσα;

Διότι φῆμαι διάφοροι κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς Κυθηραϊκοὺς κύκλους τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς δὲν προάγουν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἔργον. Δὲν νομίζεις λοιπόν, κύριε ταμία, ὁ ὁποῖος εἶσθε καὶ ὁ μόνος ἁρμόδιος, ὅτι πρέπει νὰ ἀπαντήσῃς;

Ὑπηρεσιῶν ἀναγνώρισις

Ἡ «Κυθηραϊκή», κρίνουσα ἐπὶ τῇ λήξει ἔτους ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΡΙΘΑΡΗ ἀναλήψεως τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ γενικῆς ἀντιπροσωπείας της, τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσιῶν του, ἀποδίδει τὴν ὀφειλομένην χάριν αὐτῷ καὶ τὸν ἐπαινεῖ διὰ τὴν ἀφιλοκερδῆ ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν λόγῳ ἀξιοτίμου συμπολίτου μας. Ἡ ἐφημερὶς ἐπιμένει ἐπὶ τῇ ἀναγνωρίσει τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κ. Κρίθαρη καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγνωρίσει τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἄλλων ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας, ἐπὶ τῇ ἀναγνωρίσει τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐν γένει

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΣΥΣΦΙΓΞΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΒΑΝΤΕΡΚΡΙΦΤ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συχνὰ συμβαίνει νὰ ἀνταλλάσσομεν ἐπισκέψεις μὲ τοὺς εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένους συμπολίτας. Ἡ μεγάλη εὐκολία ταξείας καὶ ἐξηρτυσμένης συγκοινωνίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐν Ἀμερικῇ φαινόμενον ἢ ζωηρὰ μας ἐπιθυμία ὅπως συναντήσωμεν καὶ ἄλλους Κυθηρίους καὶ πληροφορηθῶμεν νέα πρόσφατα ἀπὸ τὸ ἀλησμόνητο νησί, ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη ὅπως ἐγκαταλείψωμεν [illegible] ὑποφαλώμεν τὸ ταλαίπωρο κορμί μας καὶ τὸ σκοτισμένο μυαλό μας εἰς ὀλιγόχρον ἀνάπαυσιν, μᾶς παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεπτώμεθα καὶ εἰς μακρυνὰς ἀκόμη ἀποστάσεις ἄλλας πόλεις, ἄλλα χωρία ὅπου εὑρίσκονται ἐγκατεστημένοι, διεξαγοντες τὸν σκληρὸν τῆς ζωῆς ἀγῶνα συμπατριῶται προφίλεις. Πόσα πράγματα ἔχομε νὰ πούμε, νὰ θυμηθοῦμε, νὰ συζητήσωμε. Καὶ ὅλα τοιαῦτα, ἀφορῶντα τὰ ἡμῶν ἔργα τοῦ Τσιρίγου, τὰ πρόσωπα τοῦ χωριοῦ, τὴν τυχοκινωνία, τὴν πολιτικὴ τοῦ τόπου. Καὶ συμβαίνει πάντοτε ἡ διαθέσιμος ὥρα νὰ μὴν ἐπαρκοῦν γιὰ τὴν ἐξονυχιστικὴ συζήτησι τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀγαπημένου νησιοῦ πρῶτα καὶ τῆς μεγάλης μας πατρίδος ὕστερα.

Ἔτσι μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες Κυριακὲς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου οἱ συμπολῖται Κων. Β. Χάρος, Ἀρσένης καὶ Ἰωάν. Κασιμάτης, ἄρματα, ὡς γνωστόν, ἐγκατεστημένοι ἐν Βάντεγκριφτ, ἐπιβάντες αὐτοκινήτου μετέβησαν εἰς τὸ Ζωρν ἀπέχον Μπάρεν Ὄχιο, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι μεταξὺ τῶν ἄλλων οἱ κ.κ. Βασίλ. Κομηνός, Βασ. Βλαχογένης καὶ οἱ Ἀδελφοὶ Μπελέστ, διατηροῦντες τὸ ἀριστοκρατικώτερον ἐστιατόριον καὶ ἐργαζόμενοι λίαν προσοδοφόρως.

Ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχον οἱ ἐκδραμόντες συμπολῖται ὑπῆρξε θερμοτάτη καὶ ἐγκάρδιος. Μετὰ πλούσιον γεῦμα δοθὲν εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τοῦ ἐν λόγῳ ἐστιατορίου, οἱ ἐκδρομεῖς μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βασίλ. Καμηνοῦ, ὅπου εὐγενὴς καὶ εὐπροσήγορος δέσποινα, ἀνταξία Κυθηρία, ἐπερύλασσεν εἰς αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἄλλων σπιτικὰ γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικά. Ἐκεῖ συνήντησαν τοὺς συμπολίτας κ.κ. Ἀνδρέαν Καλλίγερον καὶ τὸν Παναγ. Κασιμάτην, θεῖον τῶν Ἀδελφῶν Κασιμάτη, μόλις ἐπανελθόντα ἐξ Ἑλλάδος.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ συζήτησις, λεπτομερὴς καὶ παρατεταμένη, περιεστράφη στὰ Τσιρίγο καὶ αἱ πρὸς τὸν κ. Παναγ. Κασιμάτην ἀπευθυνόμεναι ἐρωτήσεις διὰ τὰς λεπτομερείας τῶν Κυθηραϊκῶν ζητημάτων ἐσυνεχίζοντο ἀκατασπάστως. Διψασμένοι ἀπὸ αὐθεντικὰς πληροφορίας ἤκουον μὲ προσοχὴν καὶ καταφανῆ συγκίνησιν τὰ νέα τοῦ Τσιρίγου καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ καρδιὰ των πετοῦσε στὸ μακρυνὸ νησί, νοσταλγοῦσα μιὰ σύντομη ἐπάνοδο.

Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βασιλ. Καμηνοῦ ἐξέδραμον ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς γειτονικὴν ἐξοχήν, ὅπου ἔτυχον φιλοξενείας παρὰ τινος φίλου τοῦ Βλαχογένη, διατηροῦντας ἐκεῖ πολυτελέστατον ἐστιατόριον.

Ἐπανελθόντες εἰς Μπάρεν ἐπεσκέφθησαν τὰ καταστήματα τῶν καλῶν συμπολιτῶν κ.κ. Δημητρίου Καμηνοῦ καὶ Γεωργίου Σκλάβου, παρὰ τοῖς ὁποίοις ἔτυχον ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς καὶ περιποιήσεως.

Καὶ μετὰ τινας ἄλλας ἐπισκέψεις οἱ ἐκδρομεῖς ἐγκατέλειπον τὸ φιλόξενον Μπάρεν Ὄχιο ἐπιστρέφοντες εἰς Βάντεγκριφτ, ὅπερ ἀπέχει 110 μίλια καὶ ἀπαιτεῖται τρίωρος διαδρομὴ ἐπ' αὐτοκινήτου. Καθ' ὁδὸν διερχόμενοι ἐκ Γιανστάουν ἐχαιρέτισαν τὸν συμπολίτην κ. Χαρ. Πεῦλον, ὅστις προσέφερεν εἰς αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐκλεκτὰ φρούτα.

Καὶ ἔτσι ἔλαβε μιὰ ὥμορφη ἐκδρομὴ ποὺ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν εἶχε τὴν ἀνανέωσιν καὶ σύφιγξιν τῶν πατριωτικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐγκατασπαρμένων Κυθηρίων καὶ ἡ ὁποία ἐχάρισεν ὁμολογουμένως ἀλησμόνητες συγκινητικὲς στιγμές.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΒΡΙΣΒΑΝΗΣ ΚΤΙΖΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πολυτελεστάτην αἴθουσαν τῶν Ἑλλήνων Κουηνσλάνδης γενικὴ συνέλευσις τῶν ὁμογενῶν μὲ θέμα τὴν ταχεῖαν ἀνέγερσιν ναοῦ.

Καθ' ἣν ὥραν ἡ αἴθουσα ἦτο ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένη, ἠγέρθη ὁ κ. Κυριάκος Φριλίγκος καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς παρισταμένους, εἰπὼν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ μέχρι τοῦδε προσπάθειαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀπέτυχον, παρακαλεῖ ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἐντολὴ ἐκ μέρους τῆς συνελεύσεως καὶ ἐκλεγῶσιν εἰσέτι τρεῖς συνεργάται του ἀπὸ τοὺς ἀνεξαρτήτους, μὲ τὴν βεβαιότητα τῶν ὁποίων ἐλπίζει ὅτι ἐντὸς 6 μηνῶν θὰ ἔχωσι φέρει εἰς πέρας τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ Βρισβάνης.

Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Φριλίγκου ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Πάλιν ἠγέρθησαν καὶ συνεχάρησαν τὸν κ. Κ. Φριλίγκον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἀναλαμβάνει.

Μετὰ τὴν ἄνω ὁμιλίαν ἐπηκολούθησε ψηφοφορία καθ' ἣν ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ φέρωσι ταχέως εἰς πέρας τὸ ἀναληφθὲν ἔργον: Κ. Φριλίγκος, Γ. Φάρος, Ι. Δ. Μαυροκέφαλος, Ν. Καλούδης, Ι. Μαθιουδάκης, Ζ. Καρανδρέου, Θ. Κατράκης, Π. Φριλίγκος, Α. Σάμιος, Γ. Τροβᾶς, Α. Πάνδηλας καὶ Ἀλ. Κοντοζόγλου.

Ἡ ὡραία αὕτη συνέλευσις ἐτελείωσε μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια καὶ τοῦ γεν. προεδρεύοντος Κουηνσλάνδης κ. Χ. Φριλίγκου.

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΡΑΤΣΙΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΗΡΩΟΥ

ΤΑΡΕ, Σεπτέμβριος 1928.— Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς». Ἡ ἀθλία κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαφύγῃ τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν ξενητευμένων Φρατσιωτῶν. Παρίσταται ἀνάγκη ταχείας αὐτοῦ ἐπισκευῆς, διότι ἄλλως κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ. Ἅπασαι αἱ πληροφορίαι ἐκ Κυθήρων συμπίπτουν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἀπεστάλθη εἰς τοὺς ἐν Αὐστραλίᾳ χωριανούς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ διατελοῦντας κατασταση, εἰς ἣν περιῆλθε τὸ σχολεῖον τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἐζήτησα τὴν ἄμεσον αὐτῶν συνδρομήν.

Μολονότι πάντες ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρα ἐπισκευὴ τοῦ σχολικοῦ κτιρίου, ἐν τούτοις, διατηροῦντες πλείστας ἐπιφυλάξεις, ὡς πρὸς τὸν διευθύνοντα τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Φρατσίων κ. Κων. Παυλάκην, ὅστις χρησιμοποιεῖ διὰ τὰς ἀτομικάς του ἀνάγκας τὸ σχολικὸν κτίριον καὶ τὴν περιοχὴν αὐτοῦ, δὲν κινοῦνται διατεθειμένοι νὰ συντρέξωσιν εὐθὺς ἀμέσως τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς, ἐφόσον δὲν ἐκκαθαρίζεται προηγουμένως τὸ ζήτημα τοῦ δημοδιδασκάλου.

Ἄλλο ἔργον, ἀποδλέπον εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ ὡραίου μας χωριοῦ, ἡ κατασκευὴ Ἡρώου μετὰ ὡρολογίου, ἐντὸς τῆς πλατείας αὐτοῦ, τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπτελέσεως τοῦ ὁποίου ἀνέλαβον οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ Φρατσιῶτες, εἰσῆλθεν ἐντεχνῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως.

Σχέδια κατηρτίσθησαν παρὰ ἐπιφανῶν καλλιτεχνῶν, τιμοκατάλογοι ὡρολογίων ἐζητήθησαν ἐξ Ἀγγλίας, δηλώσεις συμμετοχῆς ἐγένοντο καὶ ἐλπίζω ὅτι λίαν συντόμως θέλει δοθῇ ἡ παραγγελία τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐντὸς τοῦ τρεχοντος ἔτους νὰ στηθῇ τὸ Ἡρῶον μετὰ τοῦ ὡρολογίου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ μας.

Ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐρανοδοτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου θέλω σᾶς ἀποστείλει καθὼς καὶ ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Κυθηραϊκήν», ἡ ὁποία, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὀφείλω νὰ τονίσω, ἰδιαιτέρως ὅλως συμπάθειαν καὶ ὑποστήριξιν ἐπιδείξεν ἀπέναντι τοῦ χωριοῦ μας.

Ἰωάννης Γ. Παυλάκης

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Γ. Π. Σ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ

ΛΕΙΒΑΔΙ, Νοέμβριος. — Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο ταπεινοποίησις τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἐνταῦθα ἱδρυσάντος «Γεωργικὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμόν», καθότι ἐπρόκειτο νὰ ἀφιχθῇ ἐνταῦθα πρὸς ἐπιθεώρησιν ὁ γενικὸς ἐπόπτης τῶν συνεταιρισμῶν τοῦ Κράτους. Τὴν ἐπίσκεψίν του ὁ κ. ἐπόπτης τὴν ἐγνώρισε πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τοῦ συνεταιρισμοῦ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ὁδηγίας περὶ τοῦ ταξειδίου.

Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν εὑρέθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Γ. Π. Σ. περίπου 4,800 δραχ. προερχόμεναι ἀπὸ συνεταιρικὰς μερίδας, δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ κέρδη, ὡς ἑξῆς: Συνεταιρικαὶ μερίδες 3000, δικαιώματα ἐγγραφῆς 80 καὶ 1750 δρ. τὸ κέρδος τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἐκ τούτων συμφώνως τῷ καταστατικῷ ἔδει 10 ο)ο νὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ, ἤτοι δρ. 175, ἄλλα 10 ο)ο ὑπὲρ τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ, ἤτοι δρ. 175, αἵτινες καὶ διετέθησαν. Τὸ ὅλον δρ. 1400. Ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ, ἤτοι αἱ 700 δρ. συμφώνως τῷ καταστατικῷ ἔδει νὰ διανεμηθοῦν μεταξὺ τῶν συνεταίρων ἐκείνων, οἵτινες κατέβαλλον ὁλόκληρον τὴν ἐξ 100 δρ. συνεταιρικήν των μερίδα καὶ ἔλαβεν ἕκαστος δρ. 24,50. Τὸ ἄλλο ἥμισυ, συμφώνως τῷ καταστατικῷ, θὰ διανεμηθῇ μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες κατέβαλλον ἐργασίαν τινὰ ἢ ἐργάζονται διὰ τὸν συνεταιρισμὸν καὶ μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν κάμει διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ μεγαλυτέρας προμηθείας, ἐφόσον ἄλλως τε καὶ ὁ συνεταιρισμὸς εἶναι προμηθευτικός, ἐπειδὴ δὲ λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἐργασία ἑκάστου μέλους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς του δὲν ἔχει γίνει λεπτομερὴς ἀπολογισμός, διὰ τοῦτο, κατόπιν συσκέψεως, ἀπεφασίσθη τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ νὰ διατεθῇ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ.

ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Ο κ. ΣΠ. ΣΤΑΗΣ

Ὁ συμπολίτης μας πρώην ὑπουργὸς κ. Σπ. Στάης, ὁ ὁποῖος, ὡς ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, κατ' ἀνακοίνωσιν τῶν ἐδῶ συγγενῶν του, ἐπρόκειτο νὰ ἐπανέλθῃ τὴν 3ην λήξαντος, ἐξακολουθεῖ παραμένων ἀκόμη εἰς Παρισίους, ἄγνωστον πότε ἐπανερχόμενος.

ΠΡΟΤΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΣΟΥΡΗ

Πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ὁ «Παρνασσὸς» θὰ διοργανώσῃ ἑορτήν, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς ὁποίας θὰ κατασκευασθῇ ἡ προτομὴ τοῦ ἀλησμονήτου συμπολίτου μας Γεωργίου Σουρῆ. Εἰς τὴν ἑορτήν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ μετάσχουν τὰ ἐδῶ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα, θὰ ἀπαγγελθοῦν στίχοι τοῦ Σουρῆ, θὰ ψαλοῦν καὶ μερικὰ τονισμένα ἰδικά του τραγούδια, ὥστε νὰ προκληθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Κατὰ τοὺς ἁρμοδίους, ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἑορτὴ θὰ εἶναι ἐπιτυχής, ὥστε αἱ εἰσπράξεις νὰ ἐφθάσουν διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀγορᾶς τοῦ μαρμάρου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ σκαλίσῃ τὴν προτομὴν τοῦ Σουρῆ ὁ κ. Δημητριάδης.

Πιθανώτατα ἡ ἑορτὴ αὕτη νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός, ὥστε κατὰ τὴν ἄνοιξιν νὰ στηθῇ ἡ προτομὴ τοῦ Σουρῆ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε γνωσθέντα ἀποτελέσματα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ λήγοντος ἔτους 1928—29 ἐν Κυθηρίοις, τοῦτο ὑπῆρξε κατὰ τὸ πλεῖστον εὐτυχὲς διὰ τὸ νησί μας.

Ἐκτὸς τοῦ σίτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐσοδεία λόγῳ τῆς ξηρασίας ὑπῆρξε πενιχρά [illegible]

Τὰ ἀμπέλια, ἐυεργετηθέντα ἀπὸ τὰς πρωΐμους βροχὰς τοῦ φθινοπώρου, ἀπέδωσαν ἀφθονώτατον καρπόν. Τὰ σταφύλια, λιχνότητα, ἐπωλοῦντο μετὰ δυσκολίας πρὸς δρ. 1,50 — 2 κατ' ὀκᾶν διὰ μοῦστο. Τὰ βαρέλια καὶ τὰ ποικίλα παρόμοια δοχεῖα δὲν ἐπήρκεσαν διὰ τὴν ἀποθήκευσιν τοῦ μούστου. Πολὺς μοῦστος παρέμεινεν, ἐλλείψει βαρελίων, εἰς τὰς λάκους καὶ τὰ πουλάνια.

Ἀχλάδια ἀφθονώτατα, ἰδίως εἰς τὴν περιφέρειαν Καραβᾶ, ὅπου εὐδοκιμοῦν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ εὔγευστα καὶ εὔχυμα Ἰωαχαρείδια. Ἐκ τῶν τελευταίων ἐγένετο ἐξαγωγὴ χιλιάδων ὀκάδων εἰς Πειραιᾶ μὲ μέσην τιμὴν 5 δραχ. κατ' ὀκᾶν, παραδοτέων εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν.

Τὰ ἀμύγδαλα εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν Καραβᾶ, ὅπου καὶ μόνον εὐδοκιμοῦν, ἀπέδοσαν ὑπὲρ τὰς 45,000 ὀκ., ἐξ ὧν 40,000 ὀκ. περίπου ἐξήχθησαν εἰς Πειραιᾶ.

Ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ πλουσία, μολονότι δὲν ἦτο «βεντέμια». Ἡ ἐλιὰς φορτωμένες μὲ ἀπέδοσιν ἱκανοποιητικὴν κατὰ μουζοῦρι 3—5 ὀκ. λάδι. Τὰ ἐν τῇ νήσῳ 7 ἠλεκτροκίνητα ἐλαιοπιεστήρια, εὑρισκόμενα εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, διηρκέσαν πάρα πολὺ τὴν συγκομιδήν, κυρίως λόγῳ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀναπτυχθείσης ἀντιλογίας. Τὰ αὐτοκίνητα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς συγκομιδῆς εἰργάζοντο συνεχῶς μεταφέροντα ἐλιὰς εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐργοστασίων.

Τὸ ἀρχόμενον γεωργικὸν ἔτος μὲ τὰς πρώϊμας καὶ ἄφθονες βροχὲς του ὑπόσχεται εἰς τὴν γεωργίαν τῆς νήσου εὐτυχίαν ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γεννημάτων.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 22 λήξαντος μηνὸς ἐψήφισε δραχμὰς 5,000 ἐκ τοῦ ταμείου αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κυθηρίων τῆς περιφερείας Κορίνθου.

Ἡ κατανομὴ τοῦ ποσοῦ τούτου μεταξὺ τῶν Κυθηραϊκῶν οἰκογενειῶν Δ. Θ. Κοσωναίου, Δ. Κ. Κοφωναίου, Θ. Ἀντάρτη, Ε. Μαζαράκη καὶ Ποτήρη θὰ γίνῃ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ Συνδέσμου σχετικαὶ πληροφορίαι.

Ἐκτὸς τούτου ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν διέθεσεν, ὡς γνωστόν, καὶ ἑτέρας δρ. 2 χιλ. ὡς εἰσφορὰν αὐτοῦ εἰς τὸν διενεργηθέντα γενικὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν πεισμοπαθῶν Κορινθίων.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν οὕτω ἀντιλαμβανόμενον τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ ἀγαθοεργοῦ Σωματείου μας εἶναι ἄξιον θερμῶν συγχαρητηρίων διὰ τὴν γενναίαν αὐτοῦ χειρονομίαν καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Κυθηραϊκῶν Σωματείων καὶ Ὀργανώσεων.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΤΑΤΑ

ΜΥΤΑΤΑ. Νοέμβριος. (Τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀναμφισβητήτως τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, ὅπερ ἀπασχολεῖ ἡμέραν καὶ νύκτα τοὺς Μυτατιῶτες εἶναι ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρα ἀποπεράτωσις τοῦ δρόμου ὅστις θὰ συνδέσῃ τὸ ὥμορφο καὶ εὔφορο χωρίο μας μετὰ τῶν ἄλλων χωριῶν τῆς νήσου. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δρόμου κ. Ἰω. Πρωτοψάλτης ἀνεδείχθη ὑπέρτερος πάσης προσδοκίας καὶ τὸ πρόσωπόν του σήμερον συγκεντρώνει τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἐλπίδας ὁλοκλήρου τοῦ χωριοῦ. Πλὴν τῶν 50 λιρῶν, τὰς ὁποίας συνεισέφερεν οὗτος ὑπὲρ τοῦ δρόμου, ἐδάνεισεν ἐξ ἰδίων του τὴν ἐπιτροπὴν ἑτέρας 135 λίρας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Ὁ βαρὺς χειμὼν καὶ αἱ συνεχεῖς βροχαὶ ἠνάγκασαν τὴν ἐπιτροπὴν ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τοῦ δρόμου μέχρι τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως. Ἤδη ὁ δρόμος ἔφθασεν εἰς θέσιν «Νεκροταφεῖον» καὶ ὑπολείπεται ἀπόστασις ἑνὸς περίπου χιλιομέτρου διὰ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς ἀμαξιτοῦ δοῦ Βιαραδίκων — Χώρας, μέχρις ὥρας δὲ ἔχουν δαπανηθῆ περίπου 192 χ.λ. δρ. ὑπολείπονται δὲ ἄλλαι 200.

Ἐκτὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δρόμου ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντος τμήματος.

—Ἡ πανήγυρις τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος μεγαλοπρεπῶς. Παρὰ τὸ βροχερὸν τῆς ἡμέρας πλεῖστοι φιλέορτοι τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου προσῆλθον ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Τὴν ἀρτοκλασίαν ἐτέλεσεν ὁ κ. Ἰω. Πρωτοψάλτης.

—Ἡ ἐρετεινὴ ἐλαιοπαραγωγὴ προμηνύεται πλουσία.

Γ. ΠΡΙΝΕΑΣ

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ μετάθεσις τοῦ ταμίου Κυθήρων κ. Στ. Κουκῆ. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας ὡς ἀντικαταστάτης αὐτοῦ τοποθετεῖται ὁ κ. Γ. Καζαντζῆς, ταμίας β' τάξεως.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΡΙΣΒΑΝΗΣ

ΠΟΙΟΙ ΕΞΕΛΕΓΗΣΑΝ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Βρισβάνῃ τῆς Αὐστραλίας ἀνταποκριτοῦ τῆς «Κυθηραϊκῆς» τὸν παρελθόντα μῆνα Σεπτέμβριον ἐνεργήθησαν ἐκλογαὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς [illegible]

Πρόεδρος ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης κ. Κυριάκος Φριλίγκος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀλ. Κοντοζόγλου, γραμματεὺς ὁ κ. Γεώργ. Φάρος, ταμίας ὁ κ. Ἰω. Μαθιουδάκης καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Ἰωάν Μαυροκέφαλος, Θεόδ. Κατράκης, Ἀντ. Πάνδηλας, Νικόλ. Καλούδης, Γεώργ. Τροβᾶς, Ξενοφ. Καρανδρέου, Ἀνδρ. Σάμιος καὶ Παναγ. Φριλίγκος.

Τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ νέου κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ἡ τακτοποίησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος, ἐπὶ ὑπαίθρου συνεπείᾳ τῆς ἐπαράτου διαιρέτεως ἥτις χάριτι θείᾳ ἤρθη εἶχον περιέλθει εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ἡ ἐκκλησία ἐγκαταλειφθεῖσα τελείως, ὑπέστη τοιαύτην φθορὰν, ὥστε κατέστη σχεδὸν ἐτοιμόρροπος. Τούτου ἕνεκεν παρίσταται ἀνάγκη ἱδρύσεως νέου ὁρθοδόξου ναοῦ κατὰ πολὺ μεγαλυτέρου καὶ μεγαλοπρεπεστέρου τοῦ παλαιοῦ.

Ἡ πραγματοποίησις δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπετέλεσε τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ προγράμματος τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Κυρ. Φριλίγκον νέου κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐπ' ὁ καὶ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει του προέβη εἰς τὰς καταλλήλους συνεννοήσεις μετὰ μηχανικῶν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων, ἅτινα, ἐκπονηθέντα, ἐνεκρίθησαν καὶ λίαν προσεχῶς θέλει ἀρχίσει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου.

Πρὸς τὸν πρόεδρον κ. Κυριάκον Φριλίγκον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Βρισβάνης ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἐκφράζει τὰ θερμά της συγχαρητήρια καὶ εὐχεται ὅπως κατάλληλος διοίκησις ἐπανοικοδομήσῃ τὴν πατριωτικὴν ἑνότητα καὶ ἀρμονίαν μεταξὺ τοῦ πολυπληθοῦς ἑλληνικοῦ στοιχείου, τοσοῦτον δοκιμαζομένου τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρόν.

ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΕΝ ΣΥΔΝΕΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΔΟΥ ΔΙΔΟΦΤΙΟΥ

ΣΥΔΝΕΥ. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 8 Ὀκτωβρίου ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Πάτριατον Τάου Χὼλλ ἡ Κυθηραϊκὴ χοροεσπερὶς ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐν Κυθήροις ὁδοῦ Ἀρωνιαδίκων — Διακόφτι.

Ἡ [illegible] ἐπιστοπὴ ἀπεστελεσθη ἀπὸ κυρίας καὶ δεσποινίδας, τὰς ἑξῆς: Α. Ἀρώνη, Γ. Βαμβακάρη, Τ. Νένα, Α. Κορδάτου, Δ. Ἀνδρονίκου, Κ. Ζαγλανίκη, Γ. Βενιέρη, Ν. Φαττέα, Α. Περιβολάρη καὶ Σ. Κομπῆ. Τὴν ὅλην δὲ διοργάνωσιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ χοροῦ εἶχεν ἀναλάβει ἡ συμπολῖτις κυρία Ε. Χ. Μαυρομμάτη, δεηθουμένη καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ πρόγραμμα τῆς χοροεσπερίδος περιελάμβανεν ἑλληνικοὺς χορούς, σπριγωτικους, στοκολαΐτ ντάνς, κομπετίσιον κλπ. Ἡ ἐν λόγῳ χοροεσπερὶς ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς εἰσπράξεις καὶ ἐκτέλεσιν, τὸ προϊὸν δὲ τῆς ἑορτῆς θὰ ἀποσταλῇ λίαν συντόμως εἰς τὴν ἐν Κυθήροις ἐπιτροπήν, ἥτις ἔχει ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Η ΑΓΩΝΟΣ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΨΑΛΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1929

Τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μεθαύριον 3 τρέχοντος προκηρύσσεται δημοπρασία διὰ τὴν ἄγονον γραμμὴν Καψαλίου.

Τὸ νέον ἐρομολόγιον διὰ τὴν περίοδον τοῦ 1929